

# РЕШЕНИЕ

№ 4479

гр. София, 09.10.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 1-ВИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г.К.

при участието на секретаря Й.Д.  
като разгледа докладваното от Г.К. Административно наказателно дело № 20231110202483 по описа за 2023 година

Производството е по реда чл. 59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е наказателно постановление № 38-90/12.10.2022 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което на „Тибериус Голд енд Ексчейндж“ ЕООД, ЕИК: 206085618 е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 76, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП).

В жалбата се правят оплаквания за необоснованост и незаконосъобразност на наказателното постановление (НП), с оглед на което се иска отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, жалбоподателят и неговият процесуален представител не се явяват и не изразяват допълнително становище по делото.

Административнонаказващият орган (АНО), чрез своя процесуален представител, поддържа становище за неоснователност на жалбата. Претендира и присъждане на разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и

съображенията на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок (видно от писменото доказателство на л. 56 от делото на РС-Шумен) от надлежна страна.

На 16.08.2022 г. на дружеството-жалбоподател е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че при извършена проверка е било констатирано, че жалбоподателят в качеството си на обменно бюро е извършил на 13.08.2021 г. плащане в брой с легова равностойност над 30 000 лева, осъществено с клиент „ФБК Стринг“ ООД и не е уведомило за това дирекция финансово разузнаване на ДАНС до 15.09.2021 г. (включително) и на 16.09.2021 г. е извършило нарушение на чл. 76, ал. 1 от ЗМИП, вр. чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП, вр. чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП.

Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл. 76, ал. 1 от ЗМИП, вр. чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП, вр. чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП на дружеството-жалбоподател е била наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева.

Съдът намери за установени горните фактически положения въз основа на свидетелските показания и писмените доказателства по делото.

От показанията на актосъставителя – св. Л. П. (л. 14 от делото), както и от писмените доказателства (приложени на л. 15 и сл. от делото на РС-Шумен) се установява времето и мястото на извършената проверка и установените въз основа на нея констатации, извършената процесна сделка, за която не е била уведомена ДАНС. Показанията на свидетелката са логични, кореспондиращи с писмените доказателства по делото, поради което съдът ги кредитира като достоверни и ги съобрази при формиране на вътрешното си убеждение. Показанията □ намират подкрепа и в писмените доказателства по делото, поради което съдът ги кредитира и ги съобрази при формиране на вътрешното си убеждение.

Съдът кредитира като достоверни обсъдените по-горе гласни и писмени доказателствени средства, като същите са еднопосочни, кореспондиращи помежду си и обективни. Впрочем установената по делото фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от събраните по делото

доказателства, по същество не се оспорва от страните, поради което съдът намира, че е безпредметно по-подробното анализиране на доказателствените източници.

С оглед на приетото за установено от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

При съставянето на акта за констатиране на нарушението и при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, посочени в чл. 36-46 и чл. 52-58 от ЗАНН. АУАН и НП са издадени в рамките на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен начин, че на посочените в наказателното постановление време и място, дружеството-жалбоподател е извършило, от обективна страна, нарушение на чл. 76, ал. 1 от ЗМИП, вр. чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП, вр. чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП, като в качеството си на обменно бюро е извършило на 13.08.2021 г. плащане в брой с легова равностойност над 30 000 лева, осъществено с клиент „ФБК Стринг“ ООД и не е уведомило за това дирекция финансово разузнаване на ДАНС в законоустановения срок – до 15 число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията, в случая до 15.09.2021 г. (включително).

С оглед обстоятелството, че нарушителят е юридическо лице, не се налага да се обсъжда субективната страна на нарушението, тъй като отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна.

При реализацията на административно-наказателната отговорност, АНО е наложил имуществена санкция, в минимално предвидения от закона размер, поради което същата не може да бъде допълнително намалявана от настоящата инстанция.

В случая не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Изхождайки от тежестта на нарушението (стойността на сделката надвишава почти двукратно минималният праг, над който следва да се декларират сумите, което сочи на по-висока степен на обществена опасност) и на нарушителя (за същия не се установени, нито многобройни, нито е налице изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, което да сочи на нетипично ниска обществена опасност; наред с това следва да се отбележи, са били констатирани и други нарушения на ЗМИП, включително и такова, подобно на настоящото с друг търговец), както и от смекчаващите и

отегчаващите отговорността обстоятелства, процесният случай не разкрива по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с други такива нарушения, т.е. не е налице маловажен случай. Налагането на санкция в минимален размер е съответна на обществената опасност на нарушението и нарушителя, поради което и не се налага допълнителното компенсиране на нарушителя, чрез приложението на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед изложеното, настоящият състав прие, че наказателното постановление е правилно – законосъобразно и обосновано, и като такова следва да бъде потвърдено.

Съдът, като взе предвид изхода на делото, намира претенцията на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за основателна. Съобразявайки действителната фактическа и правна сложност на делото, както и разпоредбите на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, настоящата инстанция намери, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на АНО юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, Софийски районен съд

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** е наказателно постановление № 38-90/12.10.2022 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което на „Тибериус Голд енд Ексчейндж“ ЕООД, ЕИК: 206085618 е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 76, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

**ОСЪЖДА**, на основание чл. 63Д от ЗАНН, „Тибериус Голд енд Ексчейндж“ ЕООД, ЕИК: 206085618 **ДА ЗАПЛАТИ** на Държавна агенция „Национална сигурност“, сума в размер на 80 лева, дължими за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_